

Sygn. akt I C 1675/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bilkiewicz

Ławnicy: -----

Protokolant: Marlena Sztenderewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2017 r. w Płocku

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w K.

przeciwko małoletniemu P. M. – reprezentowanemu przez przedstawicieli ustawowych K. M. i D. M.

o uznanie czynności za bezskuteczną

orzeka:

1. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w K. umowę darowizny zawartą w dniu 11 czerwca 2014 r. w P. przed notariuszem J. S., (...) mocą której małżonkowie D. M. i K. M. darowali P. M. niezabudowaną nieruchomość rolną o powierzchni 5,21 hektara, położoną w gminie G., w miejscowości Ł., powiat (...), woj. (...), wpisaną do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Sierpcu, IV Wydział Ksiąg Wieczystych pod nr (...);

w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowi Syndykowi masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w K. względem dłużnika D. M.

na mocy pkt. 1 i 3 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 czerwca 2015r., sygn. akt XIII GC 481/14, utrzymującego w części w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 5 sierpnia 2013 r., sygn. akt XIII GNc 505/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Apelacyjny w Katowicach dnia 26 stycznia 2016 r.,

co do: kwoty 93.278,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2013 r. do dnia zapłaty, kosztów procesu w wysokości 5.046,58 zł, kosztów postępowania klauzulowego w wysokości 72 zł;

2. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

3. zasądza od pozwanego P. M. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w K. kwotę 11.217 zł (jedenaście tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Agnieszka Bilkiewicz

Sygn. akt I C 1675/16

UZASADNIENIE

Powód Syndyk masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w K. wystąpił przeciwko małoletniemu P. M. o uznanie umowy darowizny zawartej 11 czerwca 2014 r. w P. przed notariuszem J. S., (...), mocą której małżonkowie D. M. i K. M. darowali Pozwanemu niezabudowaną nieruchomość rolną o powierzchni 5,21 hektara, położoną w gminie

G., w miejscowości Ł., powiat (...), woj. (...), wpisaną do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Sierpcu, IV Wydział Ksiąg Wieczystych pod nr (...), za bezskuteczną w stosunku do (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K., jako dokonaną z pokrzywdzeniem Upadłego będącego wierzycielem D. M.; w celu przeprowadzenia z przedmiotowej nieruchomości egzekucji wierzytelności Upadłego w wysokości 93.278,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2013 r. do dnia zapłaty, kosztami procesu w wysokości 5.046,58 zł oraz kosztami postępowania klauzulowego w wysokości 72 zł, stwierdzonych prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy w Katowicach dnia 5 sierpnia 2013 r., sygn. akt XIII GNc 505/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Apelacyjny w Katowicach dnia 26 stycznia 2016 r. oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 czerwca 2015 r., sygn. akt XII GC 481/14, utrzymującym w części w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Katowicach w dniu 5 sierpnia 2013 r., sygn. akt XIII GNc 505/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Apelacyjny w Katowicach dnia 26 stycznia 2016 r. (pозew k. 3-7).

Pozwany P. M. (reprezentowany przez K. M.) – w odpowiedzi na pozew - wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, iż w dniu 11 czerwca 2014r. przyjął od rodziców K. M. i D. M. przedmiotowe nieruchomości. Wskazał, że zaprzecza jakoby celem umowy była chęć pokrzywdzenia wierzycieli D. M.. Pozwany oraz K. M. nie posiadali informacji o zadłużeniu D. M. z jakiegokolwiek tytułu. Nie posiadała wiedzy na temat spraw związanych z działalnością gospodarczą D. M. nie uzyskała zgody K. M. na zaciąganie jakichkolwiek zobowiązań w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Brak jest możliwości zaspokojenia wierzyciela z majątku wspólnego D. i K. małż. M.. Kolejnym czynnikiem warunkującym darowiznę był fakt problemów ze zdrowiem ojca pozwanego. W okresie poprzedzającym dokonanie darowizny ojciec pozwanego – D. M. rozpoczął leczenie psychiatryczne. Lekarz prowadzący podjął decyzję o skierowanie go na leczenie zamknięte na Oddziale Psychiatrii Szpitala w G.. Z uwagi na stan i długotrwałość leczenia ojca pozwanego, rodzice pragnęli zabezpieczyć na przyszłość ich małoletnie dziecko – P. M. przez dokonanie darowizny nieruchomości rolnej położonej w Ł. gmina G.. W tym okresie D. M. dysponował znacznym majątkiem, który wystarczał do zaspokojenia ewentualnych roszczeń wierzycieli, w tym powoda. Darowizna miała na celu zabezpieczenie przyszłości małoletniego P. M. (odpowiedź na pozew k. 83-86).

Pełnomocnik powoda – w piśmie z dnia 25.10.2016 r. wskazał, że stan wiedzy K. M. o zobowiązaniach D. M. oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej jest irrelevantny dla sprawy. Zgodnie z art. 527 § 1 k.c. rozstrzygająca jest świadomość dłużnika, tj. D. M., co do działania w celu pokrzywdzenia wierzycieli. Zła sytuacja majątkowa małżonków zaistniała w 2011 r., kiedy doszło do wpisu hipoteki przymusowej na kwotę 163.261 zł na nieruchomości objętej wspólnością majątkową małżeńską, stanowiącą lokal mieszkalny przy ul. (...) w P. (KW (...)) i zajęcia tejże nieruchomości. W chwili darowizny D. M. miał świadomość istnienia przysługującej powodowi wierzytelności i miał świadomość, że wyzbywa się jednego nieobciążonego składnika majątkowego, który potencjalnie może służyć zaspokojeniu wierzytelności powoda. Stan zdrowia D. M. jest bezprzedmiotowy dla sprawy. Fakt leczenia się psychiatrycznie przez D. M. nie wpływa na ważność dokonanej przez niego darowizny. D. M. w dniu 18 lipca 2014 r. złożył oświadczenie majątkowe w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Katowicach, sygn. akt XIII GNc 505/13, z którego wynika, że latem 2014 r. nie posiadał żadnego nieobciążonego majątku i wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. Uzyskał zwolnienie od opłaty od zarzutów oraz od opłaty od apelacji. Także w oświadczeniu o stanie majątkowym złożonym w dniu 18 lipca 2014 r. wskazał, że posiada jedynie lokal mieszkalny przy ul. (...) w P., obciążony hipoteką i zajęty w postępowaniu egzekucyjnym. Nadto, że posiada udziały w spółkach (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., które są przedmiotem zajęcia w postępowaniach egzekucyjnych. Oświadczył, że uzyskuje dochód miesięczny netto w wysokości 1.237,20 zł, zaś K. M. uzyskuje dochód w wysokości 618,60 zł netto miesięcznie. Podał również, że po odliczeniu pozostałych wydatków, pozostała kwota nie zaspokaja potrzeb rodziny (k. 98-102).

Do końca procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. M. (ur. (...) k. 61) jest małoletnim synem D. M. i K. M. (niesporne).

W dniu 10 marca 2011 r. ojciec pozwanego D. M. złożył wierzycielowi (...) S.A. w K. oświadczenie o uznaniu długu w kwocie 79.562,51 zł brutto. Jednocześnie zobowiązał się do spłaty zadłużenia do dnia 30 maja.2011r. (uznanie długu k. 69). W określonym terminie nie spłacił wskazanego zobowiązania (niesporne).

Pod koniec 2011 r. D. M. rozpoczął leczenie psychiatryczne. W jego toku, już w grudniu 2011 r. informował lekarza o „problemach finansowych firmy”. W październiku 2012 r. wskazywał, że „myśli o zakończeniu działalności firmy”. W styczniu 2016 r. wyjaśniał, że „nie mam możliwości rozwiązania moich problemów” (k. 138-148, 159-169).

Dnia 4 grudnia 2012 r. postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach, została ogłoszona upadłość (...) S.A. w K. (niesporne).

Wierzytelność objęta uznaniem długu z dnia 10 marca 2011 r. była przedmiotem procesu cywilnego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Katowicach sygn. akt XIII GNc 505/13. W jego toku w dniu 5 sierpnia 2013r. Sąd Okręgowy w Katowicach wydał w stosunku do D. M. nakaz zapłaty na kwotę 101.863,51 zł wraz z kosztami procesu w kwocie 4.891 zł (kopia nakazu zapłaty k. 28). Następnie wyrokiem z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie sygn. XIII GC 481/14, utrzymał w części w mocy ww. nakaz zapłaty, tj. co do kwoty 93.278,63zł oraz zasądził na rzecz Upadłego kwotę 5.046,58 zł tytułem kosztów procesu. W dniu 26 stycznia 2016 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach nadał przedmiotowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (wyrok k. 29).

W dniu **11 czerwca 2014 r. D. i K. małżonkowie M.** aktem notarialnym sporządzonym przez notariusza J. S., Repertorium A nr 907/2014, **darowali na rzecz małoletniego syna P. M.** nieruchomości gruntową położoną w powiecie (...), gminie G., miejscowości Ł., wpisaną do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Sierpcu pod nr (...) o wartości **80.000 zł** oraz jednocześnie jako jego przedstawiciele ustawowi oświadczyli, że darowiznę na rzecz syna przyjmują (niesporne; wydruk zdjęć k. 56-61, Kw k. 62-64). W ten sposób chcieli m.in. zadbać o zabezpieczenie materialnej przyszłości syna.

W dniu 19 lipca 2014 r. dłużnik D. M. złożył w toku procesu w sprawie sygn. akt XIII GNc 505/13 oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, w którym wskazał, że nie posiada żadnego majątku poza udziałami w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. oraz mieszkaniem w P. położonym przy ul. (...) (wspólność ustawowa małżeńska z K. M.). Dłużnik poinformował przy tym, że lokal mieszkalny jak i udziały w spółkach zostały zajęte w toku postępowań egzekucyjnych. Oświadczył, że uzyskuje dochód miesięczny netto w wysokości 1.237,20 zł, zaś jego żona K. M. uzyskuje dochód w wysokości 618,60 zł netto miesięcznie. Podał również, że po odliczeniu pozostałych wydatków, pozostała kwota nie zaspokaja potrzeb rodziny (niesporne, wydruk zdjęć oświadczenia k. 65-68). W konsekwencji został zwolniony przez Sąd od opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, a następnie od opłaty od apelacji (postanowienia k. 105, 106).

Z uwagi na to, że dłużnik D. M. nie zapłacił należności objętych tytułem wykonawczym, powód złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku T. P. w dniu 4 lutego 2016 r. Komornik wszczął postępowanie egzekucyjne sygn. akt Km 426/16. W jego toku Komornik w dniu 9 lutego 2016 r. zajął:

- udziały D. M. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,
- udziały D. M. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,
- udziały D. M. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,
- wierzytelności należne D. M. od urzędu Skarbowego w P. (zajęcie udziałów i zysków w spółce k. 30-33).

Udziały D. M. we wskazanych spółkach były już wcześniej zajęte na poczet innych toczących się postępowań egzekucyjnych (niesporne).

Następnie, pismem z dnia 18 lutego 2016 r., Komornik poinformował Powoda o odnalezieniu majątku D. M., tj. na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej - nieruchomości lokalowej wpisanej do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Płocku pod nr (...) oraz nieruchomości gruntowej, wpisanej do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Płocku pod nr (...) (zawiadomienie k. 34; KW K. 45-52, 53-55).

Ponadto, w dniu 22 lutego 2016 r. Komornik dokonał zajęcia:

- rachunku bankowego D. M. w (...) Bank S.A.,
- rachunku bankowego D. M. w (...) S.A.,
- rachunku bankowego D. M. w (...) S.A.,
- rachunku bankowego D. M. w (...) S.A.

oraz ustalił, że D. M. na wskazanych rachunkach bankowych nie posiada żadnych środków (zawiadomienie k. 35-38).

W dniu 2 marca 2016 r. Komornik dokonał zajęcia obu wskazanych nieruchomości. W konsekwencji, w dniu 10 marca 2016 r. wpłynął do Komornika sprzeciw małżonki D. K. M. (zawiadomienie k. 39-41).

(...) te są obciążone hipotekami przymusowymi na łączną kwotę 340.261 zł i toczą się co do nich inne postępowania egzekucyjne. W przypadku nieruchomości lokalowej położonej w P. przy ul. (...), wpisanej do ksiąg wieczystych pod nr (...), na dzień 24 czerwca 2016 r. w dziale III księgi wieczystej znajdują się informacje o wszczęciu egzekucji z nieruchomości w czterech postępowaniach egzekucyjnych, a w dziale IV o hipotece przymusowej ustanowionej na 163.261 zł na rzecz (...) S.A. W przypadku nieruchomości gruntowej, położonej w powiecie (...), w gminie B., w miejscowości J., wpisanej do ksiąg wieczystych pod nr (...), na dzień 24 czerwca 2016 r. w dziale III księgi wieczystej znajdują się informacje o wszczętej egzekucji z nieruchomości w pięciu postępowaniach egzekucyjnych, a w dziale IV o hipotece przymusowej ustanowionej na kwotę 177.000 zł na rzecz M. M. (4) (kopia treści księgi wieczystej k. 45-55).

Nadto, Komornik 10 marca 2016 r. dokonał zajęcia wierzytelności przysługujących dłużnikowi od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Ich wysokość jest niewystarczająca do zaspokojenia roszczeń Upadłego oraz innych wierzycieli (zajęcie wierzytelności k. 42-43).

W toku postępowania egzekucyjnego sygn. akt Km 426/16 Komornik nie wyegzekwował żadnych należności na rzecz powoda (niesporne).

Komornik, w zawiadomieniu o odnalezieniu majątku z dnia 18 lutego 2016 r. poinformował powoda, że D. M. w dniu 11 czerwca 2014 r. darował na rzecz pozwanego nieruchomość gruntową położoną w powiecie (...), gminie G., miejscowości Ł., wpisaną do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Sierpcu pod nr (...). Następnie komornik poinformował pismem z dnia 17 marca 2016 r., że z danych przekazanych mu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. wynika, iż wartość darowizny to 80.000 zł (zawiadomienie k. 34,44).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów i kserokopii dokumentów zgromadzonych w sprawie. Nie były one kwestionowane, dlatego Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

Strony spierały się, co do prawnej oceny wyżej ustalonych faktów, co omówiono niżej.

Sąd zważył co następuje:

Powód opiera swoje roszczenie na skardze pauliańskiej.

Zgodnie z art. 527 k.c.:

§ 1 „Gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli **dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć**”.

§ 2 „Czynność prawna dłużników jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności **dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu**, niż był przed dokonaniem czynności”.

§ 3 „Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową **osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli**”.

Ponadto, na mocy art. 528 k.c. „Jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową **bezpłatnie**, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, **choćby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli**”.

Natomiast, art. 529 k.c. wprowadza domniemanie, iż „Jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż **działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli**. To sam dotyczy wypadku, gdy **dłużnik stał się niewypłacalny, wskutek dokonania darowizny**”.

W orzecznictwie podkreśla się, że:

- Pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia (wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej) (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16.12.2011 r. sygn. V CSK 35/11; LEX nr 1130304).

- Wierzyciel, którego dłużnikiem jest jeden z małżonków, może żądać na podstawie art. 527 § 1 k.c. uznania za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej przez obu małżonków i dotyczącej ich majątku wspólnego, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania w myśl art. 41 § 1 k.r.o. W uzasadnieniu podkreślono, że ochronny cel skargi pauliańskiej przemawia za tym, aby dopuścić tę skargę także wówczas, gdy nieożalane wobec wierzyciela rozporządzenie majątkowe podejmowane było nie tylko przez małżonków mających status dłużników w rozumieniu art. 527 k.c., ale przynajmniej z udziałem jednego takiego dłużnika. Sam udział małżonka niebędącego dłużnikiem wierzyciela w czynności prawnej noszącej cechy czynności fraudacyjnej jest wystarczającą okolicznością przemawiającą za możliwością uznania całej czynności prawnej za bezskuteczną wobec wierzyciela (art. 532 k.c.), a nie tylko za zakwestionowaniem jej skuteczności wobec zadłużonego małżonka. Przepisy art. 531 § 1 i art. 532 k.c., a także wyraźnie egzekucyjny cel skargi pauliańskiej przesądzają możliwość uznania za bezskuteczną całą zaskarżoną czynność prawnej, a nie jej części, ujętej podmiotowo (wobec określonego podmiotu) lub przedmiotowo (w odniesieniu do wyodrębnionej części czynności prawnej). Jednakże przy analizie dalszych przesłanek skargi pauliańskiej powinien być brany pod uwagę fakt status niezadłużonego małżonka dłużnika w tym sensie, że istotne są tu okoliczności dotyczące jedynie zadłużonego małżonka, a przede wszystkim - skutek kwestionowanej czynności w postaci niewypłacalności dłużnika (art. 527 § 2 k.c.), świadomość pokrzywdzenia wierzyciela przez dłużnika i świadomość tego stanu rzeczy u pozwanej osoby trzeciej (art. 527 § 1 in fine k.c.), to bowiem zachowanie się małżonka-dłużnika nosi cechy działania in fraudem creditoris (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12.05.2011 r., III CZP 15/11, OSNC 2012/1/1).

W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy wskazują na to, że zachodzą przesłanki określone nie tylko w art. 528 k.c., ale też w art. 527 § 1,2 i 3 k.c. w zw. z art. 529 k.c. w zw. z art. 530 k.p.c.

Pozwany P. M. to małoletni **syn dłużnika** D. M., a tym samym „osoba będąca w bliskim stosunku z dłużnikami”. O bliskości takiej świadczy nie tylko pokrewieństwo, ale też analiza związków pomiędzy nimi. Mianowicie działanie

dłużnika także z chęci zabezpieczenia materialnej przyszłości syna. Zachodzi więc domniemanie z art. 527 § 3 k.c. Pozwany domniemania tego nie obalił.

Pozwany małoletni P. M. uzyskał **bezpłatnie** korzyść majątkową w postaci niezabudowanej nieruchomości rolnej o powierzchni 5,21 hektara, położonej w miejscowości L., wpisanej do księgi wieczystej pod nr (...) o wartości 80.000 zł.

Na skutek tej darowizny dłużnik D. M. wyzbył się ostatniego nieobciążonego składnika swojego majątku. Stał się **niewypłacalny**. W tym czasie toczyły się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne. Jego majątek był zajęty przez innych wierzycieli. Dłużnik nie tylko utracił płynność finansową i możliwość spłaty swoich zobowiązań, ale także nie posiadał wystarczających środków na zaspokojenie potrzeb rodziny, co wynika ze złożonego przez niego w dniu 19 lipca 2014 r. oświadczenia majątkowego w sprawie sygn. akt XIII GNc 505/13. Bez wątplenia już miesiąc po zawarciu umowy darowizny D. M. ubiegał się o zwolnienie od kosztów procesu toczącego z powodem powołując się na brak środków na ten cel.

Dłużnik wyzbywając się ostatniego nieobciążonego składnika swojego majątku pozbawił się całkowicie możliwości pozyskania środków zewnętrznych na spłatę wierzycieli np. w formie kredytu zabezpieczonego hipoteką na tej nieruchomości. W chwili wystąpienia ze skargą pauliańską powód nie uzyskał zaspokojenia własnej wierzytelności nawet w części.

W chwili darowizny dłużnik D. M. wiedział o istnieniu swoich zobowiązań wobec powoda. Uznał je bowiem już w dniu 10 marca 2011 r.

O tym, że dłużnik D. M. posiadał świadomość swoich problemów finansowych świadczą też informacje, które przekazywał w trakcie leczenia psychiatrycznego.

Do chwili obecnej dłużnik nie spłacił swoich zobowiązań wobec powoda. Nie wskazał też składników majątkowych, z których powód mógłby uzyskać zaspokojenie. Nie uczynił tego także pozwany.

Skoro darowizna skutkowałą niewypłacalnością dłużnika należy domniemywać, że działał on ze **świadomością pokrzywdzenia wierzycieli**. Domniemania tego pozwany nie obalił.

Na mocy aktu darowizny pozwany uzyskał korzyść majątkową o wartości 80.000 zł bezpłatnie. Nie ma więc znaczenia prawnego to, czy pozwany wiedział lub czy mógłby się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Oczywiście jest jednak, że brak wiedzy pozwanego o wszystkich wierzycielach ojca i wysokości ich wierzytelności wynikał z tego, że pozwany był osobą małoletnią. W chwili otrzymania darowizny miał 5 lat. Dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia to, czy K. M. miała taką świadomość (występują jako żona dłużnika, współwłaściciel oraz jako przedstawiciel ustawowy obdarowanego). W ocenie Sądu jednak matka bez wątplenia wiedziała o hipotekach obciążających nieruchomości. Tym samym o złym stanie finansów męża, co też skutkowało po jej stronie chęcią zabezpieczenia materialnej przyszłości syna w formie darowizny nieruchomości.

Powyższe fakty przemawiają za uznaniem, że darowizna miała uniemożliwić powodowi skuteczne skierowanie egzekucji do tego składnika majątku, a tym samym pokrzywdzenie tego wierzyciela. Nawet jeżeli rodzice w ten sposób chcieli zabezpieczyć materialną przyszłość syna.

Nadto, należy podkreślić, że zgodnie z art. 530 k.p.c. przepisy artykułów poprzedzających stosuje się także odpowiednio w wypadku, gdy dłużnik działał w zamiarze pokrzywdzenia **przyszłych wierzycieli**. Przepis ten ma zastosowanie w niniejszej sprawie, gdyż tytuł wykonawczy na rzecz powoda został wystawiony po dokonaniu darowizny.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji, na mocy wskazanych przepisów, uwzględniając powództwo i uznając za bezskuteczną umowę darowizny zawartą w dniu 11 czerwca 2014 r. przed notariuszem J. S., (...), mocą której małżonkowie D. M. i K. M. darowali P. M. niezabudowaną nieruchomość rolną o powierzchni 5,21 hektara,

położoną w gminie G., w miejscowości Ł., powiat (...), woj. (...), wpisaną do księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Sierpcu, IV Wydział Ksiąg Wieczystych pod nr (...);

w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowi Syndykowi masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w K. względem dłużnika D. M.

na mocy pkt. 1 i 3 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 czerwca 2015r., sygn. akt XIII GC 481/14, utrzymującego w części w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 5 sierpnia 2013 r., sygn. akt XIII GNC 505/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Apelacyjny w Katowicach dnia 26 stycznia 2016 r.,

co do: kwoty 93.278,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2013 r. do dnia zapłaty, kosztów procesu w wysokości 5.046,58 zł, kosztów postępowania klauzulowego w wysokości 72 zł.

Przy czym, Sąd oddalił powództwo, co do żądania objęcia ochroną wynikającą ze skargi pauliańskiej pkt. 2 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 czerwca 2015r., sygn. akt XIII GC 481/14, który stanowił o uchyleniu nakazu zapłaty w pozostałej części i oddaleniu powództwa w tym zakresie. O czym orzeczono w pkt. 2 sentencji.

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Pozwany przegrał proces w znacznej części. Dlatego należało go obciążyć całymi kosztami procesu w kwocie 11.217 zł, w tym:

- 4.000 zł – tytułem opłaty od pozwu (k.2);
- 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz
- 7.200 zł - tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. Dz.U. z 2015 r., poz. 1800); uwzględniając nakład pracy pełnomocnika oraz stopień skomplikowania sprawy.